বিদ্যালয়ৰ নেতৃত্ব: শিক্ষণ-শিকনত বাট দেখুৱাই নিয়া

অসমীয়া
আগতে অধিকাংশ শিক্ষকে শিক্ষাদানৰ কাৰণে ভাষণপদ্ধতিয়েই ব্যৱহাৰ কৰিছিল। যেতিয়া ভাষণ শিক্ষাদান পদ্ধতি আৰম্ভ কৰা হৈছিল, ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক কিছুমান দলত বিভক্ত কৰি লৈছিলোঁ য'ত সিহঁতে একে লগে বহিব পাৰে আৰু উপস্থাপন কৰিব পাৰে। মইও এই পদ্ধতি ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক অনুপ্ৰাণিত কৰিবলৈ আৰু বোৰ্ডত বস্তুবোৰ ব্যাখ্যা কৰিবৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিছিলোঁ। তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ দলৰ পৰা আহি বোৰ্ডত সেইবোৰ উপস্থাপন কৰিছিল। মোৰ লক্ষ্য আছিল প্ৰতিটো শিশুকে সিহঁতৰ দৃষ্টিভংগীৰ উপস্থাপনৰ বাবে সুবিধা প্ৰদান কৰা। ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে লাজ কৰা আৰু নীৰৱে বহি থকা উচিত নহয়। শ্ৰেণীকোঠাত বক্তব্য পদ্ধতি নিবিচাৰোঁ, কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে সিহঁতৰ উপস্থাপন প্ৰকাশ কৰোঁতোত অগ্ৰাধিকাৰ দিওঁ। বিষয়বস্তুৰ উপৰত যিয়েই বুজি নেপাওক তাৰ বিষয়ে সিহঁতে বোৰ্ডত ব্যাখ্যা কৰা উচিত আৰু বিষয়বস্তুৰ ওপৰত এক উপস্থাপন প্ৰকাশ কৰা উচিত। আমি শিক্ষকসকলক তেওঁলোকে নিজ নিজ পাঠ্যক্ৰম শেষ কৰিলেনে নাই আৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে শিকি আছে নে নাই সোধোঁ। মই ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ মাজলৈও যাওঁ আৰু সিহঁতে শিক্ষকে কোৱাখিনি বুজি পাইছেনে নাই সেই কথা নিশ্চিত হ'বলৈ চেষ্টা কৰো। দুয়োপক্ষৰ মাজত প্ৰকৃততে কি হৈ আছে সেই কথাও মই জানিবলৈ চেষ্টা কৰোঁ। শিক্ষকসকলে সঠিকভাৱে বুজাই দিছেনে নাই সেই কথা পৰীক্ষা কৰিবলৈ আৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক অতিৰিক্ত ব্যাখ্যা প্ৰয়োজন আছে নেকি সেই কথা জানিবলৈ মই সিহঁতক পৰীক্ষা কৰি চাওঁ। আনকি শিক্ষকসকলে অতিৰিক্ত ভাৱে বুজাবলগীয়া হ'লেও মই কেতিয়াও সিহঁতক ভৰ্ত্সনা নকৰোঁ।